

'ZONDE VAN DE ZENDTIJD'

Thomas Smith, de onderknuppel van Henk en Bert

Wat voorafging: Bert en Henk willen een derde en laatste seizoen 'Zonde van de zendtijd' maken, maar stellen vast dat ze negen van de tien keer worden herkend wanneer ze een BV of een politicus in de maling trachten te nemen, kloeke plaksnorren en zware brillmonturen ten spijt. Ze krabben zich in het vettige lange haar / de oversized bakkebaarden, en komen na enig gefrons van voorhoofden en geknars van hersenen met een idee op de proppen: wat als we eens een bevriende komiek inhuren met een minder bekend gezicht dan het onze? In de veronderstelling dat u gisteren naar de eerste aflevering van het derde seizoen hebt gekeken, en een verdere introductie dus overbodig is: dames en heren, Thomas Smith!

Thomas Smith «Mag ik om te beginnen zeggen dat ik het geweldig vind om door Humo geïnterviewd te worden? Mijn carrière als komiek is namelijk begonnen met Humo's Comedy Cup – ik was finalist in 2000, het jaar dat Nigel Williams won. 't Is alsof de cirkel nu rond is; alsof een hoofdstuk is afgesloten en een nieuw hoofdstuk begint.»

HUMO Ik heb er het juryverslag even op nagelezen: volgens toenmalig juryvoorzitter (pdw) entertaïne je het AB-publiek met een betoog over de voor- en nadelen van het op je handen lopen in de badkamer.

Smith «Ik was nog maar een paar maanden met comedy bezig, en ik schreef toen vooral *blue material*, humor over pis, kak en seks. 't Ging erover dat ik weleens opsta met een erectie, en dat het dan verdomd lastig is om te doen wat elke man eerst doet wanneer hij 's morgens uit zijn nest komt: gaan pissen. Mijn oplossing voor dit heikele probleem was om op mijn handen op de wc-bril te gaan staan, zodat ik ondanks die erectie toch mooi recht

in de pot kon zeiken. 'Soms vergeet ik om weer rechtop te gaan staan,' vervolgde ik, 'en dan gebeurt het weleens dat ik mijn reet sta te scheren met mijn voeten.'

»Nu, een echt goeie beurt heb ik toen helaas niet gemaakt – ik druk me zacht uit. Het gekke was: tot aan de finale was ik één en al zelfvertrouwen geweest, maar op de dag zelf vrat ik mezelf op van de zenuwen. Ik kwam daar 's middags aan en moest een nummertje trekken, en van de zenuwen wierp ik het eerste nummer meteen weer terug in het bakje. Ik trek een nieuw nummer: '1'. *Tedju*, als eerste aan de bak! Achteraf zei (pdw) het me nog: 'Wie als eerste op moet, is altijd gekloot.' En dat was niet gelogen: in de uren vooraf heb ik me in de coulissen zo gruwelijk staan opnaaien dat ik als een veel te strak opgespannen snaar het podium betrad – ik knapte nog nét niet. En probeer dan maar eens een kurkdroge grap te vertellen, hè? Drie dagen lang ben ik er compleet depressief van geweest, ook al omdat één jurylid me achteraf is komen vertellen dat ze in mij de

gedoodverfde winnaar hadden gezien.»

HUMO Zo'n ramp is het nu toch ook weer niet om een keer op je bek te gaan?

Smith «Nee, maar je moet weten: ik was al een eind voorbij de dertig, en ik had lang gezocht naar een doel in mijn leven. En toen ik het dan eindelijk gevonden leek te hebben in comedy, kwam die rampzalige finale. Je weet ook dat er promotors in de zaal zitten, hè? Ik dacht: hoe gaat iemand na deze wanvertoning nog brood in mij zien?

»Maar goed, uiteindelijk heb ik mezelf kunnen herpakken. Stapje voor stapje ben ik de jaren nadien terug de ladder opgeklimmen, via de kleine comedyclubs vooral. Een aanpak die gewerkt heeft, want sinds een jaar of zeven kan ik van mijn stand-upwerk leven. Al ben ik nooit bij het grote publiek bekend geworden.»

ZOEK DE HOMO

HUMO Om het eens in je moedertaal te zeggen: dat is nu een blesing in disguise gebleken.

Smith «Ja, 't was één van de voornaamste redenen waarom ik voor 'Zonde van de zendtijd' gevraagd ben: mijn gezicht is niet echt bekend. Al zal het ook wel hebben geholpen dat ik Bert en Henk al heel lang kende van in het comedycircuit, en dat ik aan enkele brainstormers voor het tweede seizoen had meegedaan – sindsdien kennen ook de producer en de rest van de redactie me.

»Die producer, Ulf, belde me vorig jaar om eens te komen praten over een nieuw programma waarin ikzelf centraal zou staan. Twee, drie brainstormers, toen stond het format ongeveer op punt. 'Thomas Smith, gids voor geluk' zou het heten, en de bedoeling was dat ik sketches en stand-ups zou maken aan de hand van al die zelfhulpboeken van tegenwoordig, over hoe je gelukkig moet worden door in contact te treden met je innerlijke zelf of zo. Een paar dagen nadat we ons voorstel bij de VRT hadden ingediend belde Ulf me terug, om te melden dat het was afgewezen. Ze vonden het niet slecht, zei hij, maar het probleem was dat

ik niet bekend genoeg was voor Eén, en dat ze het bij Canvas niet echt een Canvasprogramma vonden. Jammer dus. Maar of ik geen zin had om eens een testje te komen doen voor 'Zonde van de zendtijd'? *'Want we zoeken nog een derde man.'* Ik daar naartoe natuurlijk.»

HUMO Wat moest je doen?

Smith «Ik moest onder meer een item uit het vorige seizoen opnieuw doen: de straat opgaan en kandidaten ronselen voor tv-programma's. Dan stapte ik met een camera in mijn nek op een buitenwipperstijpe af en vroeg: 'Meneer, wij zoeken nog kandidaten voor het programma 'Zoek de homo'. U lijkt me perfect aan het profiel te beantwoorden.' En wanneer zo'n kleerkast er zich vervolgens – gelukkig – met een kwinkslag van afmaakte, zei ik: 'Ah, een flauw grapje! Zou u anders niet eens willen meequizen in 'Blokken'? Daar zoeken we ook nog massa's kandidaten voor.' (lacht)

»Ik was tevreden, maar toch wist ik zeker dat ik het niet zou worden. Na die test waren we namelijk nog met twee kandidaten over, ik en een dame. Ik dacht: natuúrlijk gaan ze voor haar, want met een vrouw zijn er allerlei grappige nieuwe invalshoeken te bedenken.»

HUMO Mis gedacht.

Smith «Ja, ik ben toch nog goed terechtgekomen (lacht). een week later kreeg ik een telefoontje met het nieuws dat ik het toch geworden was. Ik heb echt als een klein kind op mijn bed staan springen: 'Jippie! Jippie! Jippie!' Ik deed het ontzettend graag hè, dat soort filmpjes maken. Dat wist ik al sinds ik vorig jaar eens heb meegedaan aan 'De kazakkendraaiers'.

»Tot nu toe is het ook echt geweldig leuk geweest. Alleen in het begin ging het nog wat stroef. Ik had de neiging om krampachtig te gaan grijnzen tijdens interviews met politici, om mezelf als het ware te excuseren dat ik hun tijd aan het verbrodden was. Zo van: 'Wat ik nu met u doe, dat is echt héél stout, grijns grijns.' In de eerste aflevering zie je dat goed in het filmpje waarin ik **Kris Peeters** aanspreek in wat **Bart De Wever** een tijdje geleden 'tussentaal' noemde – woorden als 'gejost' en zo. 'Shit,' besefte ik ineens toen ik hem daadwerkelijk voor mijn microfoon had staan, 'Dit is een belangrijke mens.' En meteen zie je dat mijn gezicht zich in zo'n rare grimas plooit.

»Maar je leert snel hoor. Want als

je dat filmpje even later terugziet op de cameramonitor, snap je meteen: zo moet het níét. Vanaf dan ben ik moeite gaan doen om *deadpan* te blijven, en politici zonder een spiertje te vertrekken aan te spreken. 'Als de regeringsonderhandelingen nu mislukken, meneer de belangrijke minister, is het schaap dan echt de preut af?'

BIG IN SLOVAKIJE

HUMO Vertel eens: wie is Thomas Smith eigenlijk, en waar komt hij vandaan?

Smith «Ik ben geboren in Delft, uit Britse ouders: mijn vader komt uit de regio van Derby, mijn moeder van dicht bij Londen. Op mijn tweede ben ik verhuisd naar Kapellen –

Britser kan niet, natuurlijk (lacht). Ik merk nu bij 'Zonde van de zendtijd' dat ik het zelf ook geweldig leuk vind om me te verkleden – één keer heb ik me zelfs als **Kadhafi** mogen uitdossen.

»Maar verder kom ik uit een wetenschappelijk milieu – mijn vader is ingenieur, en mijn broer en mijn zusters hebben allemaal iets exacts gestudeerd. Ikzelf ben aan chemie begonnen, maar ik kwam snel tot het besluit dat ik geen zin had om de rest van mijn werkende leven met een ernstige smool in een witte stofjas rond te lopen. Daarvoor ben ik te veel een speelvogel, denk ik. Na een jaar ben ik er dus al mee gestopt.

»Na veel vijven en zessen – ik

'Ben ik toch nog goed terechtgekomen!'

mijn vader kreeg daar werk – en op mijn twaalfde naar Antwerpen. En nu woon ik sinds twee jaar in Mechelen, met partner en kind – er is trouwens een tweede onderweg, mocht het je interesseren.»

HUMO Voel je je een Engelsman?

Smith «Soms. Op het WK Voetbal supporter ik toch voor Engeland. En ik dweep met Engelse hapjes en sauzen. HP Sauce, Branston Pickle, Marmite... Ken je dat, Marmite? Een pikzwart, zout smakend gistaftreksel, dat vooral op toast wordt gesmeerd. Ik krijg het met geen mogelijkheid verkocht aan mijn vriendin, maar zelf ben ik er gék van. Een toast met wat boter erop, en vervolgens een flinterdun laagje Marmite: *marvelous.*»

HUMO Ben jij de enige in je familie met komische neigingen?

Smith «Mijn jongere broer, een kok, is ook best grappig. En mijn grootvader, die schijnt wel nogal een komiek figuur te zijn geweest. Hij was sergeant in het Britse leger – hij heeft nog in India gediend – en af en toe voerde hij een showtje op in vrouwenkleden. Een *drag act*:

heb nog in cafés gewerkt en aan de jazzstudio basgitaar leren spelen – heb ik in 1999 dan de comedy ontdekt. Een bekend Belgisch biermerk, laten we het Hoegaarden noemen, had toen een promoactie op poten gezet die erop neerkwam dat ze avonden organiseerden waarbij ze een café enkele gratis vaten plus drie *comedians* aanboden – eigenlijk was dat de introductie van de stand-upcomedy in Vlaanderen. In een café op de Groenplaats heb ik toen op een avond **Bob McLaren**, **Raf Coppens** en **John Fealey** aan het werk gezien. Ineens zag ik het licht: dit wil ik ook doen.

»In 2000 ben ik dan in de Buster in Antwerpen aan *open mic*-avonden gaan meedoen: drie, vier minuten stand-up, meer niet. Ik kan me mijn eerste grap nog herinneren: 'Ik ben al heel lang vrijgezel. Elke avond spring ik tien minuten op en neer op mijn bed, zodat mijn buurman denkt dat ik nog altijd volle bak van de grond ga. En als ik 'm dan tegenkom in de lift, kijkt hij altijd naar me met zo'n blik van:

'Wow, wat een donjuan!' (lacht)

»En ja, niet veel later heb ik me dus voor Humo's Comedy Cup ingeschreven. En wie de rest van het verhaal wil weten, moet dit stuk gewoon van voor af aan beginnen te lezen.»

HUMO Ben je al ooit in Engeland gaan optreden?

Smith «Nee, ik weet van Nigel Williams dat dat heel lastig is – 't is een erg protectionistisch publiek. Maar ik heb wel al meermaals in het Engels opgetreden. Da's zelfs een beetje aan het groeien, de laatste tijd. Een paar keer per jaar speel ik in Nederland voor een internationaal publiek, in het Engels dus, en dat heeft nu geleid tot aanvragen om in Kroatië en Slowakije te komen optreden. Echt tof: vliegen, landen, spelen en overnachten in een hotel, en de dag erna opnieuw vliegen, landen, spelen en overnachten in een hotel. En ze ontvangen je daar met open armen.»

HUMO Ik kan me wel voorstellen dat ze daar nóg meer moeite hebben met de correcte uitspraak van je naam dan hier.

Smith «*Yur name iez Tommaz Schmiiét?* (lacht)

»Bon, hier in België zijn er eerlijk gezegd ook niet veel mensen die mijn naam correct uitspreken, hoor. Want de 'th'-klank in 'Smith' is voor de meeste mensen echt ondoenbaar. En als ze het wel kunnen, dan blazen ze ook mijn voornaam met zo'n Engelse 'th' aan – ten onrechte. En in het zeldzame geval dat ze beide 'th'-klanken correct uitspreken, zeggen ze *Tóomas* in plaats van *Tómmas*. Maar ik ben inmiddels al enige tijd gestopt om me dáár nog druk om te maken. Je moet ergens een grens trekken, hè.»

HUMO Ik ook, Thomas, en wel hier. Tanks voor de conversatie.

Smith «Zal ik anders nog een joke vertellen, om op een vrolijke noot te eindigen? Gisteravond tijdens het youtuben stootte ik op een oud filmpje van de Australische stand-upper **Steve Hughes**. Hij vertelde dat hij een boek over **Nostradamus** aan het lezen was: 'Fantastische lectuur, maar het moet toch nogal saai zijn geweest om de maat van Nostradamus te zijn. Je wipt eens binnen voor een babbeltje, en het enige wat-ie zegt is: *'Yeah mate, I know.'*»

»Toch een goeie, nee?»

Noud Jansen

ZONDE VAN DE ZENDTIJD

Canvas, maandag 10 oktober, 20.40